

Vlaams
Parlement

ingediend op **402** (2019-2020) – Nr. 1
1 juli 2020 (2019-2020)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Johan Deckmyn

over het noodfonds van de Vlaamse Regering
(bevoegdheid Sport)

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Elisabeth Meuleman.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele, Manuela Van Werde;
Filip Brusselmans, Johan Deckmyn, Klaas Sloomans;
Karin Brouwers, Orry Van de Wauwer;
Steven Coenegrachts, Stephanie D'Hose;
Elisabeth Meuleman, Gustaaf Pelckmans;
Hannes Anaf.

Plaatsvervangers:

Andries Gryffroy, Kathleen Krekels, Philippe Muyters, Kris Van Dijck, Karl Vanlouwe;
Immanuel De Reuse, Jan Laeremans, Ilse Malfroot;
Maaïke De Rudder, Tinne Rombouts;
Els Ampe, Bart Tommelein;
Tine Van den Brande, Jeremie Vaneeckhout;
Katia Segers.

Toegevoegde leden:

Tom De Meester.

INHOUD

I.	Toelichting	4
II.	Bespreking.....	4
1.	Vragenronde	4
1.1.	Johan Deckmyn	4
1.2.	Hannes Anaf	5
1.3.	Kris Van Dijck.....	6
1.4.	Imade Annouri	6
1.5.	Maike De Rudder.....	7
2.	Antwoorden en replieken	7
2.1.	Minister Ben Weyts	7
2.2.	Aanvullende vragen en opmerkingen	8

Op woensdag 3 juni 2020 hield de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een gedachtewisseling over het noodfonds van de Vlaamse Regering. De eerste van drie gedachtewisselingen over het noodfonds betrof de bevoegdheid Sport van Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand.

(Tijdens de vergadering waren alleen de commissievoorzitter en de commissie-secretaris fysiek in de commissiezaal aanwezig. De vaste leden, de plaatsvervangende leden en de toegevoegde leden van de commissie kregen de mogelijkheid om online aan de vergadering deel te nemen via het platform Zoom. Andere volksvertegenwoordigers konden alleen na motivering online aan de vergadering deelnemen.)

I. Toelichting

Minister *Ben Weyts* wijst eerst op de belangrijke investering door de Vlaamse Regering van 100 miljoen euro in het sociale weefsel. Na een lange discussie koos de regering uiteindelijk om de lokale besturen hiervoor in te schakelen, aangezien zij het best de noden kunnen detecteren. Aan hen wordt 87 miljoen euro toegekend voor de sport-, cultuur- en jeugdverenigingen. Het geld moet prioritair naar Sport gaan. De verdeelsleutel is dezelfde als die van 2017 voor de sectorale subsidies voor Sport, Jeugd en Cultuur.

Naast dat geld voor het lokale niveau komt er op Vlaams niveau 10 miljoen euro, voor onder andere de sportfederaties. Die federaties hoeven bovendien niet zelf de steunvragen van hun clubs op te lossen. Daarvoor zijn er de ondersteuningsmogelijkheden via de lokale besturen. Ook de noodlijdende sportevenementen hebben mogelijk een extra impuls nodig van het Vlaamse niveau. Er zijn ook de structurele beleidspartners, waaronder het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) en de Vlaamse Sportfederatie (VSF).

Dat zijn de belangrijkste maatregelen. Minister Weyts is tevreden over de verdeling van de 87 miljoen euro. Het geld komt maximaal terecht waar de noden het grootst zijn, zonder overhead, verantwoording met facturen enzovoort.

De minister bevestigt dat hij achter de oplossing staat om de lokale besturen dit vertrouwen te geven.

II. Bespreking

1. Vragenronde

1.1. Johan Deckmyn

Johan Deckmyn stelt vast dat ongeveer 87 miljoen euro, bijna een derde van het noodfonds, via de steden en gemeenten zal worden verdeeld. Die kunnen dat geld gebruiken om sport-, cultuur- en jeugdverenigingen te steunen. De Vlaamse Regering gaat ervan uit dat die besturen zelf het best weten waar dit geld kan worden ingezet en laat hen daarin vrij. Die toch wel grote verantwoordelijkheid voor de lokale besturen roept vragen op. Lokale besturen staan immers dicht bij de burgers en willen bij iedereen graag gezien blijven. Dit mag dus geen vrijbrief worden om zomaar à la tête du client steun te verlenen. Is er een rapportering en evaluatie gepland?

Niet alle noden kunnen worden gelenigd, maar een opsteker voor de vele lokale verenigingen die zich elke dag opnieuw belangeloos inzetten, is dit hoe dan ook. *Johan Deckmyn* hoopt dat er in elke stad en gemeente een goede balans wordt

gevonden, maar de gebruikte methode levert op dat vlak geen zekerheid. Minister-president Jan Jambon verwacht al dat er ongeveer 20 miljoen euro naar de lokale cultuur zou gaan. Dus blijft er 67 miljoen euro over voor de sport- en jeugdverenigingen. Minister Ben Weyts stelde dat ze prioritair naar Sport moeten gaan, maar dat lijkt een arbitraire veronderstelling. Johan Deckmyn vraagt volgens welke criteria de middelen zullen worden verdeeld. Minister Weyts had het over de gekende sectorale verdeelsleutel. Is daarbij wat toelichting mogelijk?

Het verwondert Johan Deckmyn hoe snel sommige gemeenten al op de hoogte waren van het bedrag waarover ze konden beschikken. Dat hebben ze via de lokale perskanalen gecommuniceerd. Werden de steden en gemeenten allemaal tegelijk op de hoogte gebracht door de persconferentie van de Vlaamse Regering?

Hoe wordt de 10 miljoen euro voor de sportfederaties en de organisaties van sportevenementen verdeeld?

1.2. Hannes Anaf

Hannes Anaf drukt de appreciatie van de sp.a voor het bestaan van het noodfonds uit. Economie is heel belangrijk voor de samenleving, maar de samenleving is meer dan economie alleen. De samenleving is ook het hele sociaal weefsel. In Vlaanderen vormen sport en de sportverenigingen daarvan een essentieel onderdeel, in alle steden en gemeenten.

Sp.a was bang dat er voor de verdeling een soort 'hunger games' tussen de sectoren zou ontstaan, en is blij dat daar niet rigoureuus aan werd vastgehouden.

Het gaat om een weliswaar groot bedrag, maar toch maar een klein deel van de 1 miljard euro waarin is voorzien voor economie. Bestaat er nog een mogelijkheid om dat deel indien nodig aan te passen?

87,3 miljoen euro zal via het Gemeentefonds worden verdeeld. In dat fonds werd de oormerking afgeschaft. De gemeenten kunnen het geld vrij verdelen. Hier gaat het om bedragen die de Vlaamse Regering bestemt voor de ondersteuning van sport-, jeugd- en cultuurverenigingen. Hannes Anaf heeft als voormalig schepen veel vertrouwen in de gemeenten, maar kan Vlaanderen controleren dat de gemeenten het geld besteden waarvoor het bestemd is? Is er een oormerking mogelijk, of een rapportage achteraf? Het parlement moet dit kunnen opvolgen.

Zou een objectievere verdeling van de middelen voor Sport niet beter zijn geweest? Dat had gekund op basis van kwalitatieve en kwantitatieve parameters: het aantal leden per club, het aanbod, het aantal opgeleide trainers, de kwaliteit van de materialen en de infrastructuur en noem maar op.

De keuze om het Gemeentefonds in te schakelen is problematisch voor kleine gemeenten met op hun grondgebied een grote sportclub, omdat een kleinere gemeente desondanks minder middelen krijgt. De verdelingscriteria die er waren voor 2017, zijn inderdaad de meest objectieve. Maar door de keuze voor het Gemeentefonds bestaat toch de kans dat een aantal sportclubs zullen worden benadeeld.

Hannes Anaf vraagt waar de 10 miljoen euro voor de sportfederaties en organisatoren vandaan komt. Welke criteria zijn hiervoor gebruikt? Voor Cultuur is het 65 miljoen euro, voor Jeugd en Media 15 miljoen euro. Hoe komt men aan dit mooi afgeronde bedrag van 10 miljoen euro? En hoe zal die 10 miljoen euro worden verdeeld? Komen daar dan wel kwalitatieve en kwantitatieve parameters aan te pas?

1.3. Kris Van Dijck

De N-VA-fractie is heel tevreden met de manier waarop het noodfonds tot stand is gekomen en met de omvang en invulling ervan, laat *Kris Van Dijck* weten. Gezien de verschillende sectoren en actoren die erbij zijn betrokken, moeten daar ongetwijfeld lange discussies aan voorafgegaan zijn, veronderstelt het commissielid.

Kris Van Dijck vindt het een juiste beslissing om de volle verantwoordelijkheid bij de lokale besturen te leggen. De ruim 300 lokale besturen zullen een weloverwogen keuze maken. Het is goed dat er werd gekozen voor de verdeelsleutel van het Gemeentefonds.

Zou dat dan een doos van Pandora kunnen zijn? Als burgemeester van het kleine Dessel weet Kris Van Dijck dat zijn gemeente sowieso minder ontvangt per inwoner dan een centrumstad als Turnhout. Hij legt er zich bij neer dat op deze manier de middelen het efficiëntst worden verdeeld. Kris Van Dijck heeft er alle vertrouwen in dat de lokale besturen hier weloverwogen mee zullen omgaan. Er zijn schepenen van Jeugd, Cultuur en Sport. Sommige mensen combineren die bevoegdheden, maar in andere gemeenten gaat het om drie verschillende personen. Allemaal zullen ze de belangen van hun sectoren verdedigen.

Voor er sprake was van middelen voor de gemeenten, heeft Kris Van Dijck in zijn eigen gemeente al aan de cultuur-, jeugd- en sportverenigingen de vraag gesteld welke tekorten er waren en wat de uitdagingen waren. Het is mogelijk om op voorhand op een onbevangen manier te vragen wat de noden zijn en hoe daarop kan worden ingespeeld.

Kris Van Dijck heeft enkel een technische vraag. Hij is het niet eens met de stelling van Johan Deckmyn over voorkeursbehandelingen. De voorkeur moet worden gebaseerd op de plaats van de tekorten. Er wordt echter geen reglement opgelegd voor de verdeling van de middelen. Dat is positief met het oog op mogelijke administratieve rompslomp. Wel gaat Kris Van Dijck ervan uit dat de gemeenteraad de verdeling van die middelen moet goedkeuren. Hij vraagt de minister dan ook of, bij gebrek aan een reglement, een beslissing van de gemeenteraad volstaat om de middelen over te maken.

1.4. Imade Annouri

Imade Annouri dankt minister Weyts voor de toelichting en sluit zich aan bij de opvatting dat de ontstane duidelijkheid een goede zaak is. Die duidelijkheid behelst dat de lokale besturen 87 miljoen euro te verdelen hebben en dat er 10 miljoen euro voor de sportfederaties bijkomt. Het lid heeft echter ook enkele bedenkingen en vragen.

Het is verantwoord het geld naar de lokale besturen door te sturen. Die voelen het terrein het beste aan. Imade Annouri heeft in het verleden echter gemerkt dat dit een zeker risico meebrengt. De verantwoordelijkheid bij de lokale besturen leggen is positief op zich, maar ook een gemakkelijke oplossing. Als Vlaanderen hen die middelen toekent, moet het ook duidelijke richtlijnen meegeven over hoe de uitrol wordt ondersteund opdat het geld op de juiste plaats terechtkomt. Kan de minister dat verduidelijken?

Een andere vraag is die naar de timing. De bedragen zijn op 2 juni bekendgemaakt. Wanneer zullen de lokale besturen ze krijgen en tegen wanneer moeten ze die dan hebben besteed?

Welke richtlijnen zullen de lokale besturen krijgen? Of kunnen ze helemaal hun eigen zin doen?

De sportfederaties zullen 10 miljoen euro ontvangen. Ook daarover vraagt Imade Annouri welke richtlijnen er komen, hoe dat geld zal worden verdeeld, en waarvoor het wel of niet mag worden aangewend.

De cijfers zijn toegelicht, maar Imade Annouri zou ook al de volgende stappen willen kennen, al veronderstelt hij dat die mogelijk nog niet gekend zijn.

1.5. Maaïke De Rudder

Maaïke De Rudder gaat ervan uit dat niet de verdeelsleutel van het Gemeentefonds, maar die van de oude sectorale decreten wordt gebruikt. Het lid sluit zich aan bij de positieve appreciatie van de vorige sprekers voor het vertrouwen in de lokale besturen. Als burgemeester van Sint-Gillis-Waas weet ook zij wat er op het lokaal vlak leeft. De goede verdeling tussen Jeugd, Cultuur en Sport zal voor de lokale besturen natuurlijk een hele uitdaging zijn. Zonder criteria is dit immers iets moeilijker.

Maaïke De Rudder is bezorgd dat verschillende sportclubs van dezelfde sportfederatie in verschillende gemeenten anders zullen worden behandeld. Dat zou kunnen leiden tot een strijd tussen die verschillende sportclubs binnen de federaties.

Tot slot vraagt het commissielid hoe het bedrag van 10 miljoen euro onder de sportfederaties zal worden verdeeld. Zijn er criteria? Wat zijn de volgende stappen met betrekking tot uitbetaling en verdeling? Ook hierover zouden de lokale besturen meer informatie mogen krijgen.

2. Antwoorden en replieken

2.1. Minister Ben Weyts

Minister *Ben Weyts* erkent dat het akkoord om met de lokale besturen samen te werken vatbaar is voor discussie, maar brengt enkele elementen ter overweging aan.

De leden vertrouwen op de lokale besturen, maar vragen eveneens naar mogelijkheden om te oormerken. Zoiets leidt opnieuw tot een discussie over de sectorale subsidies, die net zijn afgeschaft omdat ze tot veel verantwoordingsplicht en overhead hebben geleid. Een gedeelte van de destijds toegekende middelen werd gebruikt om voor die verantwoording te zorgen. Ambtenaren werkten vroeger halftijds aan jeugdbeleidsplannen, sportbeleidsplannen en cultuurbeleidsplannen. In die inspanning gingen werkingsmiddelen en veel energie op.

De keerzijde van de medaille is dat de controlemogelijkheden beperkter zijn. Het is dan ook zeer belangrijk om hierover uitgebreid te communiceren.

Het wordt ten volle een lokale discussie. De lokale clubs kennen de mogelijkheden heel goed. Er komt een communicatie per gemeente. Aangezien de verdeelsleutel voor 2017 al bestond, is het voor elk gemeentebestuur heel eenvoudig de reken-som te maken. Het gaat om 70 procent van de middelen die vroeger met sectorale subsidies werden toegekend. De bevoegde minister heeft hierover al gecommuniceerd. Iedereen weet over welk bedrag het gaat. De gemeenteraad en de clubs zullen controle kunnen uitoefenen. In het geheel van 'checks and balances' is een goede verhouding gevonden.

Minister Weyts herinnert ook aan de bevestiging door de minister-president dat Sport de prioriteit is. Voor Cultuur rekent deze slechts op 20 miljoen euro van de totale betoelaging van 87 miljoen euro aan de lokale besturen. Hieruit blijkt dat de Vlaamse Regering eenparig de sportclubs prioriteit wil geven.

Een bijkomend voordeel is dat bij de federaties veel druk wegvalt van zodra het kanaal is geopend om de lokale clubs te ondersteunen. De federaties hebben zelf financiële besognes en krijgen net daarom 10 miljoen euro erbij. De exacte verdeling is nog niet bepaald. Er is overleg over met de VSF en andere structurele partners.

Een andere vraag is of deze middelen nog kunnen worden aangepast. Minister Weyts is tevreden met de grootte van de som, maar een eventuele bijsturing hangt natuurlijk samen met mogelijke nieuwe maatregelen die afhankelijk van de evolutie van de pandemie nog nodig kunnen zijn. Indien er nog een lockdown zou komen, zouden opnieuw meer kosten worden gemaakt.

De minister deelt de bezorgdheid dat het systeem mogelijk nadelig kan uitvallen voor grote clubs in kleine gemeenten, maar die situatie bestond eigenlijk ook al ten tijde van de verdeelsleutel voor de sectorale subsidies. Dat is een van de keerzijdes van de medaille, maar die situatie zal relatief uitzonderlijk blijven.

Inherent aan de verdeelsleutel die vroeger voor de sectorale subsidies is gebruikt, is de toekenning van bedragen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en vzw De Rand. Indien bepaalde faciliteitengemeenten niet voldoen aan hun verplichtingen om het lokale Vlaamse verenigingsleven te ondersteunen, kan vzw De Rand in hun plaats treden. Hiertoe wordt bijna 300.000 euro overgeheveld naar de vzw.

Wat de timing betreft, wil minister Weyts het geld zo snel mogelijk aan de lokale besturen uitkeren. Dat wordt een begrotingstechnische samenwerking tussen de minister bevoegd voor de lokale besturen en de minister van Financiën. Een exacte timing kan minister Weyts nog niet geven, maar belangrijk is alvast dat de gemeenten weten dat er geld op komst is, hoeveel dat in totaal bedraagt en wat de voorwaarden zijn. Met het oog op een eventuele verdeling kunnen ze dus nu al aan de slag.

2.2. Aanvullende vragen en opmerkingen

Johan Deckmyn beaamt dat de rapporteringsplicht niet al te zwaar mag zijn, maar aangezien het geen groot jeugd- of sportbeleidsplan betreft, is dat hier niet echt een probleem. Zonder enige rapportering is ook geen controle mogelijk. De minister stelt dat die 87 miljoen euro prioritair naar Sport zou moeten gaan, maar zonder rapportering is dat niet traceerbaar. Met het oog op een milde controlevorm zou het volstaan dat de lokale besturen aangeven hoe de verkregen middelen worden verdeeld. Dat lijkt Johan Deckmyn niet te veel gevraagd. Responsabilisering blijft aangewezen en een blanco cheque dus niet.

Ten slotte vraagt het lid nogmaals hoe de communicatie aan de steden en gemeenten precies is gebeurd.

Hannes Anaf vindt het alvast een goede zaak dat de lokale besturen minder moeten rapporteren dan vroeger. Hij stelt de verdeling van het Gemeentefonds niet in vraag maar vraagt zich wel af of het Gemeentefonds de juiste weg is. Die middelen kan men immers niet oormerken waardoor volksvertegenwoordigers geen enkel inzicht hebben waaraan ze zullen worden besteed. Aanvankelijk wordt wel aangegeven waarvoor de middelen precies dienen, maar achteraf is nergens te achterhalen of dit effectief zo gebeurd is.

Het commissielid benadrukt dat zijn partij heel tevreden is met het noodfonds, maar ook wil weten waarop de precieze verdeling van de middelen gebaseerd is. Wat is de motivering daarachter? Hannes Anaf kan zich niet voorstellen dat dat nattevingerwerk is geweest.

Maaïke De Rudder geeft aan dat een controlebevoegdheid niet onbelangrijk is. Hoe zal Vlaanderen enige controle uitoefenen op de verdeling van de middelen?

Voorts wil het lid weten hoe de federaties hun aanvraag kunnen indienen.

Ten slotte vraagt ook zij naar de motivering achter de verdeling van de noodfondsmiddelen en peilt ze naar de voorwaarden.

Philippe Muyters verbaast zich over de vraag naar een controleorgaan vanuit Vlaanderen. Het commissielid heeft er alle vertrouwen in dat in een gemeente die weet hoeveel middelen er naar Cultuur, Jeugd en Sport zullen gaan, de gemeenteraad – zowel meerderheid als oppositie – de nodige controle zal uitvoeren. Vlaanderen moet vertrouwen op het toezicht van de gemeenteraden of die middelen wel degelijk naar Cultuur, Jeugd en Sport gaan. Dat zou moeten volstaan. Een bijkomende controle op Vlaams niveau lijkt dan overbodig.

Voorts wijst de spreker erop dat deze middelen maar een fractie zijn van de totale budgetten die binnen een stad of gemeente naar Cultuur, Jeugd en Sport gaan. Hij wil daarom vermijden dat voor die middelen extra administratieve lasten gelden waaraan een deel ervan zou opgaan. Philippe Muyters ondersteunt dus de keuze van de Vlaamse Regering voor eenvoud zonder veel administratieve lasten. De verantwoordelijkheid ligt bij de gemeenten en de gemeenteraden om te zorgen dat die middelen juist worden besteed, en terecht.

Imade Annouri is van oordeel dat de vragen om rapportering en extra controle vanuit Vlaanderen niet zijn ingegeven door een gebrek aan vertrouwen in de lokale besturen. Hij gelooft dat iedereen in het Vlaams Parlement juist wel alle vertrouwen heeft in het lokale niveau en de gemeenteraden. Het probleem is echter dat de huidige werkwijze de lokale besturen onder grote druk zet en dat ze moeilijke keuzes moeten maken. Het is inderdaad goed die besturen vertrouwen te schenken, maar hen daarin ondersteunen is wellicht nog beter.

De minister gaf al aan dat hij nog met de federaties zal samenzitten om de verdeling van de middelen te bespreken. Wanneer is dat overleg gepland? Wanneer moet er ten laatste duidelijkheid zijn over wat er precies gebeurt met die 10 miljoen euro?

Karin Brouwers geeft aan dat het noodfonds was bedoeld om de grote noden te lenigen die de coronacrisis in een aantal sectoren veroorzaakt. De cultuursector is wellicht het hardst getroffen. Het commissielid is het er dan ook niet mee eens dat de lokale besturen het grootste deel van die middelen aan de sportsector moeten besteden. Ze gelooft in de lokale autonomie, ook omdat de situatie in elke gemeente anders is. Karin Brouwers pleit dus voor een zeker beslissingsrecht van de gemeenten zelf. De verdeling van die middelen zal daardoor wel op een heel versnipperde manier gebeuren. Het zou niet de bedoeling mogen zijn dat de gemeenten die middelen besteden aan subsidies die sowieso al langer op hun agenda stonden. De spreker is dan ook benieuwd naar eventuele verdere richtlijnen van minister Bart Somers.

De 10 miljoen euro die niet lokaal maar Vlaams wordt besteed, is gebaseerd op een raming van de schade op dat Vlaamse niveau. Karin Brouwers verneemt dat dat bedrag zou volstaan om de schade helemaal te dekken. Dat vindt het commissielid eigenaardig, gezien de stelling dat het noodfonds voor Cultuur maar een fractie van de geleden schade zou dekken. Ze is dan ook benieuwd hoe die afwegingen zijn gemaakt, al erkent ze dat dit voor de Vlaamse Regering een van de moeilijkste oefeningen is geweest in de afgelopen maanden. Vandaar dat het noodfonds wat trager dan aanvankelijk verwacht is geconcretiseerd.

Karin Brouwers hoopt alvast dat de lokale besturen op een goede manier omgaan met dat noodfonds, en heeft daar ook wel alle vertrouwen in gezien de goed functionerende democratie op gemeentelijk vlak, met soms kritische gemeenteraadsleden. Anderzijds heeft het lid ook wel begrip voor de bedenkingen van de andere commissieleden.

Kris Van Dijck stelt vast dat een aantal commissieleden beducht zijn voor een bijkomende workload voor de gemeenten. De meeste gemeenten zullen vast al heel wat brieven, mails en vragen om hulp hebben gekregen van clubs en verenigingen. De vraag was er dus al, de noden zijn gekend. Dan kan Kris Van Dijck alleen maar toejuichen dat de Vlaamse Regering wil bijspringen. Het werd al uitvoerig aangehaald dat dit losstaat van andere subsidies. Deze middelen worden per gemeente gecommuniceerd, dus iedereen weet over welke getallen het precies gaat.

Het commissielid vertrouwt er dan ook op dat elk gemeenteraadslid erop zal toezien dat het geld wordt gebruikt om bepaalde noden te lenigen en dus niet ter vervanging van de reguliere subsidiëringen of andere geldstromen. Hij heeft vertrouwen in de lokale besturen, ook omdat er zekerheden zijn ingebouwd door het debat via de gemeenteraden te laten verlopen. Iedereen kan de besluiten van die gemeenteraden opvragen, en op die manier gemakkelijk nagaan waar die middelen concreet aan worden besteed.

Minister *Ben Weyts* wijst op het voordeel van open communicatie. De gemeenten kennen het bedrag, dat openlijk werd gecommuniceerd. Daardoor kan ook de lokale democratie haar rol spelen. De besteding van die middelen wordt in alle openheid door de lokale besturen bepaald en ook de oppositie zal perfect op de hoogte zijn. De minister gaat er dan ook van uit dat er voldoende controle bij het lokale niveau ligt.

Ten tweede is er ook een controle mogelijk op basis van de beslissingen van het college en de gemeenteraad. De eenmaligheid van de maatregel opent controleperspectieven. Minister Weyts wil echter niet voor zijn beurt spreken aangezien de minister van Binnenlands Bestuur ter zake de concrete regelgeving en uitvoering moet uitwerken. Maar als men de administratieve last en de verantwoordingsplicht zoveel mogelijk wil beperken, is het een goede systematiek om in de college- en gemeenteraadsbeslissingen na te gaan hoe het gemeentebestuur met deze middelen heeft omgesprongen. Daarvoor bestaat vandaag een toezichtstructuur. De minister van Binnenlands Bestuur kan die desgewenst inschakelen.

Vanwaar precies het bedrag van 10 miljoen euro? Die som kwam tot stand na politieke discussies en getouwtrek. Minister Weyts heeft daarvoor een onderbouwd dossier laten opmaken op basis van de analyse van de schade door twee sporteconomen, zodat hij met een sterk onderbouwde financiële claim naar de Vlaamse Regering kon gaan. Hij mikte wel hoger dan wat de Vlaamse Regering uiteindelijk goedgekeurd heeft, maar gelooft dat hij met de combinatie van 87 miljoen euro lokaal en 10 miljoen euro Vlaams toch wel een verantwoordbaar aandeel heeft kunnen binnenhalen.

Hannes Anaf dankt minister Weyts voor de bijkomende uitleg. Hij is zeer geïnteresseerd in de analyse waarnaar de minister verwijst. Is het mogelijk om die te bezorgen aan de commissieleden, eventueel vertrouwelijk? Dan kunnen die nagaan hoe de sporteconomen de schade hebben ingeschat.

Minister *Ben Weyts* zal bekijken wat daarvan eventueel kan worden vrijgegeven.

Elisabeth MEULEMAN,
voorzitter

Johan DECKMYN,
verslaggever